

Tanítvánnyá lenni - tanítvánnyá tenni

Két oka is vannak, hogy a felolvasott bibliai részt nem halljuk úgy, amint azt Máté evangélista szerette volna. Vannak, akik számára ez a néhány vers mint missziói parancs, mások számára pedig mint a keresztesítés szereztetése kelt önálló életre. Ha olvassuk, vagy egyikre, vagy másokra gondolunk, és azonnal megszólal bennünk mindaz, amit már sokszor hallottunk erről a néhány versről. Természetesen missziói parancs ez - de nem állhat külön mindattól, amit ebben az evangéliumban olvasunk, és különösen veszélyes, ha semmi mást nem jelent egy egyénnek vagy közösségnek, mint a meglévő missziói munkájuk igazolását, sokszor hangoztatott szlogent. Hasonlóképpen természetesen helyesen tekintünk úgy erre a részre, mint amelyben Jézus Krisztus elrendeli a keresztesítés gyakorlását, de ez nem meríti ki a szöveg jelentését.

A missziói parancs Máté evangéliumának a summája, a csúcspontja. Összefoglalja és megerősíti mindazt, ami előtte olvasható. Máté sűrítve megismétli mindazt, ami számára fontos. Ha ezt meg akarjuk érteni, fel kell tennünk a kérdést: Kiknek és miért írta evangéliumát?

Máté evangélista elsődleges célja nem az volt, hogy írjon egy "Jézus élete" feljegyzést. Szemei előtt az lebegett, hogy egy átmeneti helyzetben és válságban lévő gyülekezetnek úgy mutassa be Jézus Krisztus születését, szolgálatát, halálát és feltámadását, hogy ez a közösség megtalálja ebben Istentől való elhívását. Bibliamagyarázók szerint olyan zsidókeresztényeknek ír Máté, akik nem Júdeában, hanem pogányok között élnek. Abban az időszakban vagyunk, amikor a zsidóság és a Jézus-követők mozgalma kezd egyre jobban elválni egymástól. Fokozatosan kell szembenézniük azzal, hogy kik ők. Hogyan tekintsenek magukra? Mi az elhívásuk és a feladatuk? A zsidóság elfordul tőlük, ők viszont nem pogányok. Elszakíttatnak a gyökereiktől. Mi az identitásuk ebben az új helyzetben? Ezen nehéz körülmények között Máté evangéliuma választ ad nekik: *ők Isten missziói népe, akik meg kell hogy lássák a bizonyosságtételre és a szolgálatra vonatkozó lehetőségeket.* A válságban lévő kereszténynek ebben ismerhetik fel igazi elhívásukat és küldetésüket. Ez a gondolat vonul végig az evangéliumon, és erre ad megbízást Jézus, amikor tanítványainak azt parancsolja, hogy tegyenek tanítványokká minden népeket. Tanítványság és misszió szorosan összetartozik Máté evangéliumában. A missziói gyülekezetről szóló sorozatunkban gyülekezetünk öt pontjából ma a "tanítványság" témájában várjuk, hogy Isten szóljon hozzánk.

I. A tanítványság kezdete: "megkeresztelve őket..."

Ki a tanítvány? Mivel kezdődik a tanítványság? Mi a feladata azoknak, akiknek a minden hatalommal bíró Jézus azt mondja, hogy tegyenek tanítványokká minden népeket? A felolvasott rész a tanítvánnyá tételhez két másik kifejezést rendel: megkeresztelvén és tanítván. De vajon tényleg a keresztesítéssel kezdődik Jézus követése?

Jézus Krisztus követése az ő hívásával kezdődik: *"Jöjjetek utánam és én emberhalászokká teszek titeket. - Ők pedig azonnal ott hagyták a hálóikat, és követték őt."* (Mt. 4.19-20). Jézus idejében a tanítványság, egy idősebb, érettebb mesterhez való kötődés nem volt ritka. Azonban míg a tanítvány volt az, aki jelentkezett a rabbinál, Jézus esetében az ellenkezőjét látjuk. Aki magát ajánlja, azt van, hogy elutasítja. Aki pedig egészen valószínűtlen, mint ezek a galileai halászok, azokat elhívja. De nem csak ez a különbség a korabeli tanítványság és Jézus gyakorlata között.

Mindmáig gyakran felvetődik a kérdés bennünk, hogy hogyan lehetséges, hogy Jézus csak megszólítja a halászokat, és azok hálóikat hátrahagyva követik őt. Hogyan lehetséges, hogy Jézus csak annyit mond a vám mellett ülő Máténak, hogy kövess engem, és az felkel és követi őt? Semmi

egyezkedés, semmi mérlegelés, semmi előzetes ügyintézés, csak azonnali engedelmesség. Mi történik a tanítvánnyá hívásban? Mivel kezdődik a jézusi tanítványság?

Nem kevesebb, mint egy új élet. Amikor valaki felkel és követi Jézust, az a Jézusban jelen lévő Isten Országára válaszol. Jézus azt hirdeti, hogy térjetelek meg, mert elközelített az Isten Ország. Isten uralkodik - őbenne, őáltala. Ennek az uralomnak a megnyilvánulása, hogy a betegek meggyógyulnak, a megkötözöttek megszabadulnak. Amikor Jézus ezzel az Istentől való felkenetéssel megszólít, elhív valakit, amikor az illető felkel és mindent maga mögött hagyva követi őt, nem más történik, mint hogy magához öleli Isten uralmát. Úgy is fogalmazhatunk, hogy átadja az életét, hinni kezd, rábízza magát Krisztusra. Aki Jézus Krisztust Úrnak ismeri el maga felett, az ezzel azt is elismeri, hogy korábban saját értékei szerint élt. A követésre hívás Isten uralmába való hívás, és Istentől való ajándék az ember számára.

Ezzel a hívással kezdődik a tanítványság és erre az isteni ajándékra utal a "megkeresztelvén". A keresztség a bűnbocsánat valóságát hirdeti, azt, hogy Krisztussal együtt meghaltunk és vele együtt feltámadtunk. Soha nem szabad elválasztani a hittől, és úgy tekinteni rá, mint ami pusztán cselekedetként tanítvánnyá tesz.

Mindezek alapján a missziói gyülekezetben a hangsúly nem lehet a gyülekezethez csatlakozáson úgy, hogy ne esne szó a tanítványságra való elhívásról, az Isten Országába való belépésről. Nem az a cél, hogy sokan legyünk, hanem az, hogy minél többen hallják meg, ismerjék fel, amint Jézus Krisztus ma is megszólít: Kövess engem! Az legyen az imádságunk, hogy minél többen legyenek, akik amikor Jézus hívása elhangzik, nem ingadoznak, nem magyarázkodnak, hanem örömmel engedelmeskednek. És az legyen még az imádságunk, hogy mindannyiunkon keresztül meg tudjon szólni Jézusnak ez a szava újra és újra, hiszen ilyen valóságosan megszólítani egyedül ő tud.

II. A tanítványság folyamata: "tanítva őket..."

Mire tanítja Jézus az övéit, és mit kell a mindenkori tanítványoknak átadni azoknak, akik tanítványokká lesznek? Ezen a ponton is először tekintsünk a korabeli rabbik és Jézus gyakorlata különbségére. A rabbi és tanítványa a Törvényt, azaz a Tórát tanulmányozza. A tanítványt az vezeti a rabbihoz, hogy őt a Tóra igazi ismerőjének tarja. Addig tanítvány, amíg maga is tanítóvá nem válik. Jézus tanítványi munkájában ugyanakkor nem a Tóra, hanem önmaga áll a középpontban. Személye a legfőbb tekintély. Tanítványai pedig nem a függetlenség felé haladnak, hogy egyszer majd elhagyják mesterük és maguk is tanítókká legyenek. Számukra a tanítványság nem eszköz az úton, hanem maga a végcél. Ők sohasem fognak Jézus helyébe lépni.

Mit tanított Jézus a tanítványoknak? Mi a misszió tartalma? A tanításról nekünk az ismeret jut eszünkbe, még pedig az intellektuális, információ jellegű ismeret. Jézus tanítása azonban nem kizárólag az észre, sokkal inkább a hallgatók akaratára irányult. Arra hívta a tanítványokat, hogy rendeljék alá magukat az Isten akaratának, Isten akarata szerint éljenek. A tanulás nem tanteremben, nem templomban, hanem az életben történt. Lényege a Jézushoz kapcsolódás volt. A tanítványokat Jézus arra hívta el, hogy vele legyenek (Mk. 3.14). Együtt mentek az úton, együtt ettek és ittak, együtt voltak, amikor Jézus Isten Országáról tanított, amikor gyógyított és szabadított. A tanítványoknak nem nagy dolgokat kellett tenni, hanem Jézussal kellett lenniük. Jézus volt számukra a modell, a követendő példa. Ezen keresztül sajátíthatták el, mi az Isten akarata, mit jelent az Isten uralma alatt élni, Krisztust követni.

Isten akarata pedig az, amit a következő módon foglalt össze: *"Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat."* (Mt. 22.37-38) A tanítványság szíve, hogy Jézus követésében, az adott helyzetben cselekedeteinkkel szeretjük az Urat és a másik embert. Nem véletlenül mondja: *"Tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek..."*, hiszen máshol meg így szól: *"Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt*

mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei atyám akaratát." (Mt. 7.21)

A missziói gyülekezetben a tanítványok közösségének tagjai egymást kell hogy segítsék abban, hogy ez a szeretet kiteljesedjék bennük. Azoknak, akik hosszabb ideje követik Jézust fontos segíteni azok számára, akik a közelmúltban lettek követők. Vannak erre nagyon jó példák a gyülekezetben, amikor valaki "maga mellé vett" egy-két testvért, hogy rendszeresen találkozzanak, beszélgessenek, Igét olvassanak, imádkozzanak. Akkor igazán jó ez, ha az életüket is megosztják egymással, nemcsak bibliai témákról beszélgetnek. Tanítvánnyá tétel történik a házicsoporthoz is - sokszor nem egy, hanem oda-vissza irányban. Mindez misszió, hiszen a misszió - Máté szerint - tanítvánnyátétel tanítás által. És mindenben megerősödik az, hogy kik vagyunk, mire hívott bennünket Isten. Hadd buzdítsam azokat, akik régebben követik Jézust, hogy álljanak Isten elé a kérdéssel: Hívsz-e Uram engem arra, hogy tudatosabban, nagyobb elkötelezettséggel részt vegyek a tanítvánnyá tétel szolgálatban? Kik azok a testvéreim, akiknek az életem - ha mégoly tökéletlen - mintája lehet Jézus követésének? Egyáltalán alkalmas-e az életünk erre? Ha tanítványok vagyunk - a tanítvánnyá tétel missziójában állunk. Hűségesen követjük-e őt? Vele vagyunk-e? Töltünk-e időt Jézussal, imádságban, elcsendesedésben, a Biblia olvasásában? A tanítvánnyátétel nem technika, hanem jézusi jellem kérdése. Méltó vagy-e arra, alkalmas vagy-e arra, hogy másokat "magad mellé végy"?

III. A tanítványság lehetősége: "És, íme, én veletek vagyok minden napon..."

Hogyan tudnának a tanítványok, hogyan tudnánk mi bárkit is Jézus tanítványává tenni? Hogyan rendelhetett Jézus ilyen missziót az övéinek - akkoriaknak és maiaknak? Hogyan találhatják meg e misszió végzésében identitásukat a Máté féle gyülekezet tagjai?

Máté bátorítja őket és minket is azzal, hogy a tizenegy, aki először kapta feladatot, szintén nem volt erőtlenség nélkül való: *"Amikor meglátták [Jézust], leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket."* Az, hogy valóban megtették, amire Jézus elküldte őket, elősorban tehát nem egyéni alkalmasságukra épült. A misszió nem önbizalomból, hanem Jézus iránti bizalomból fakad. Jézus hatalmára és ígéretére tekintő bizalomból.

Jézus azt hirdeti nekik, hogy neki adatott minden hatalom mennyen és földön. *Minden hatalom.* Gondoljunk bele a szavak jelentésébe! Nincs olyan erő, amely Jézus felett van. *"Menjetek el tehát..."* - folytatja. A tanítvánnyá tétel logikus következménye annak, hogy Jézusé minden hatalom. Ha övé a királyi uralom, akkor ezt lehet és kell hirdetni.

Az ígéret pedig így hangzik: *"És, íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."* Csodálatos, hogy Máté evangéliuma azzal végződik, amivel kezdődik: *"Íme, a szűz fogan a méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek - ami azt jelenti: Velünk az Isten"* Jézus folyamatos jelenlétéről biztosítja azokat, akik tanítványaiként mindeddig vele voltak, és akik tanítványaiként mostantól fogva abban a misszióban élnek, hogy tanítvánnyá tegyenek minden népeket - szintén övele. Mert való és igaz, hogy ma is azok a tanítványok tapasztalják meg Jézus vezetését és jelenlétét, akik odaszánják magukat a misszióra a mindennapokban.

Amikor nem vonakodsz bizonyosságot tenni arról, hogyan cselekszik az életedben, amikor nem vonod meg idődet, figyelmedet és energiádat attól, akit felebarátként eléd hoz a szükségében, amikor az igazságot képviseled a hazugsággal szemben, amikor együttérzéssel cselekszel a közömbösséggel szemben, amikor Jézust helyezed a középpontba önmagaddal szemben, megtapasztalod, hogy ma is igaz az ígérete. Ha nem rettegsz attól, hogy általad is követésre hívjon másokat, bátran nyisd meg a szíved. Ha egy munkahelyen nyilvánosan lehet reikizni, ha emberek egymást "gyógyítják" mindenféle erővel, ha egymást hívják újabb és újabb asztrológia, reiki és hasonló tanfolyamokra, mi miért szégyelljük a hitünket? Jézust követve tanítványként, azonosulva elhívásunkkal, hogy mi is tegyünk tanítványokká másokat, miénk az ő ígérete: *"Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."* ÁMEN.